

ความสำคัญและความเร่งด่วน

หัวข้อในครั้งนี่คือ “ความสำคัญและความเร่งด่วน”

วันหนึ่งเพื่อนของดิฉัน (ชื่อสมมุติคุณ A) บอกว่า “ช่วงนี้ยุ่งมากเลย มีอะไรต้องทำเยอะแยะไปหมด เดียวก็ทำนั่น เดียวก็ทำนี่... นั่นก็อยากทำ นี่ก็อยากทำ... ถ้าคิดอย่างนี้ก็จะทำทุกอย่างแบบครึ่งๆกลางๆ สุดท้ายก็ทำไม่ได้..... จะจัดการอย่างไรดี”

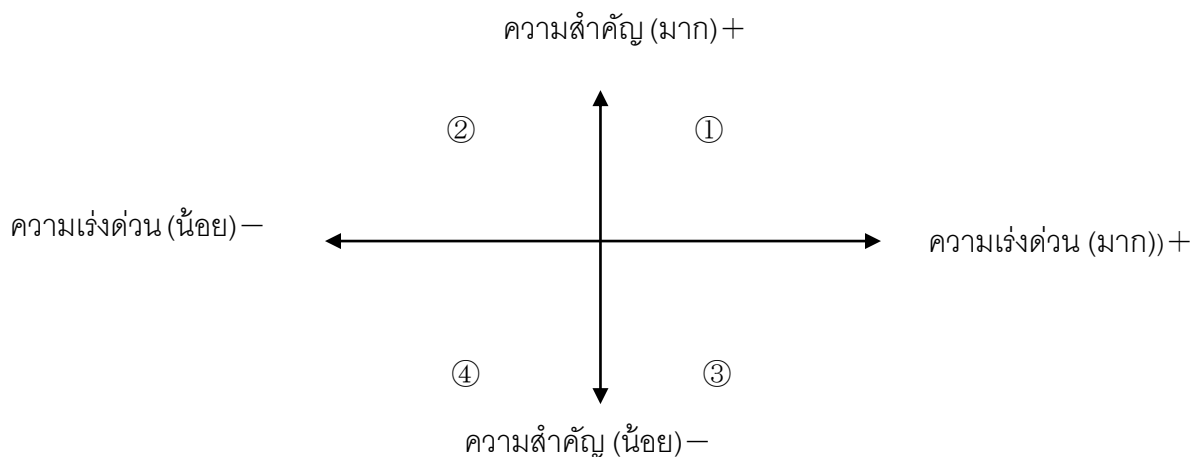
เวลาส่วนตัวของดิฉันที่ไม่เกี่ยวกับงานจะจัดเวลาแบบคร่าวๆ ส่วนการทำงานจะจัดการเวลาโดยละเอียด

Task ทั้งหมด (สิ่งที่จะทำ สิ่งที่ต้องทำ) แบ่งตาม “ความสำคัญและความเร่งด่วน”

กรณีของดิฉันคือ

1. ทำสิ่งที่มีความสำคัญมากก่อน
2. สิ่งที่มีกำหนดเวลาจะแบ่งส่วนจนถึงวันสุดท้าย
3. ไม่จัดตารางเวลาจนแน่น ให้ใส่เวลาพักไว้ด้วย
4. จัดตารางเวลาไม่ให้ความเร่งด่วน

อย่างไรก็ตามมีสิ่งที่ย้ำเข้าใจผิดเด็ดขาด นั่นคือคนเรามากจะเข้าใจผิดว่า “ความเร่งด่วน” คือ “ความสำคัญ”

จะอธิบายโดยใช้ภาพดังกล่าว

ถ้าอธิบายตามแผนภาพ สิ่งที่คุณจะทำก่อนคือ ① “ความสำคัญมาก ” “ความเร่งด่วนมาก” ส่วน ④ “ความสำคัญน้อย” “ความเร่งด่วนน้อย” คุณจะตัดสินใจไม่ทำ

ถ้าให้สิ่งที่จะต้องจัดการส่วนใหญ่อยู่ในช่วง ② “ความสำคัญมาก ความเร่งด่วนน้อย” ก็จะจัดการเวลาได้ดีมากขึ้น

ส่วนช่วงที่ ③ คือ “ความสำคัญน้อย ความเร่งด่วนมาก” เรื่องนี้เราสามารถจัดการเองได้ไม่มีปัญหา แต่บางกรณีก็เกี่ยวข้องกับคู่สนทนา (ลูกค้า ครอบครัว เพื่อน)

หากมองชีวิตประจำวัน โดยละเอียด เราก็จะรู้ว่า “ความเร่งด่วน” มักจะเกิดขึ้นจากคู่สนทนา

คนที่ทำงานมีกรณี “ความเร่งด่วน” มาจากลูกค้า

(สำหรับคู่สนทนา) สิ่งเหล่านี้เป็นความเร่งด่วนก็จริง แต่ทำไมสถานการณ์ที่เป็น “ความเร่งด่วน” จึงเกิดขึ้น ความเร่งด่วนนี้มีสาเหตุมาจากตัวเราเองหรือ

มีกรณีที่ทำให้เกิดความเร่งด่วนหลายแบบ คิดว่าคุณอาจจะมิดังต่อไปนี้

- มีอุบัติเหตุเกิดขึ้น
- การจัดการไม่ดีตั้งแต่แรก
- จัดเวลาไว้แล้ว แต่ใช้เวลามากกว่าที่คิดไว้
- ลืมที่จะทำ

ถึงแม้จะเป็นเรื่องเร่งด่วนสำหรับคู่สนทนา แต่สำหรับตนเองไม่ใช่เรื่องเร่งด่วนและไม่ใช่ว่าเรื่องสำคัญ สิ่งเหล่านี้มีบ่อยใช่ไหมคะ

แต่ความสำคัญและความเร่งด่วนจะเปลี่ยนแปลงไปตามจุดยืน จุดยืนในฐานะพ่อ แม่ ผู้จัดการฝ่ายของบริษัท เพื่อน...และเปลี่ยนแปลงตามสถานการณ์อีกด้วย

ปกติดิฉันให้การทำงานเป็นเรื่องสำคัญ แต่ถ้าสามีล้มป่วยก็จะถือเป็นเรื่องเร่งด่วน ดิฉันจะยอมหยุดทำงาน
และไปหาสามี

ดังนั้นความสำคัญและความเร่งด่วนจึงไม่ใช่สิ่งตายตัว

แล้วต้องทำอะไรจึงจะเลือก “ความสำคัญ” ในชีวิตประจำวันได้ นั่นคือเราต้องอยู่กับแกนเวลาของตัวเอง
เราต้องให้น้ำหนักกับเวลาส่วนตัว และไม่ให้คู่สนทนาควบคุมแกนเวลาของเราเท่าที่จะทำได้

กรณีนี้อาจจะทำได้ยาก แต่ก็ต้องทำให้ลดลงให้ได้

ดิฉันหวังว่าเรื่องนี้จะประโยชน์ต่อทุกท่านนะคะ